

دو اقدام مؤثر ایران برای تحمیل توقف جنگ بر دشمن چه بود؟

بازی هوشمندانه در شطرنج جنگ

تحلیل
علیرضا جنتی
روزنامه نگار

جنگ ۱۲ روزه اسرائیل علیه ایران را چطور باید تحلیل کرد؟ پیروز این منازعه کدام طرف است؟ آیا آتش بس ۳ تیر ماندگار خواهد بود یا صرفاً یک توقف محدود برای درگیری بعدی است؟ و اساساً تأثیر این تقابل ۱۲ روزه بر نظام بین الملل چگونه خواهد بود و این نبرد چه معنایی در سیاست آشفته بین الملل ایجاد کرده است؟

همه این پرسش ها، سوآلات معتبری در فضای جهانی امروز است و حتی شاید زمان زیادی برای یافتن پاسخ به آنها طول نکشد. برخی کارشناسان معتقدند در جنگ های مدرن امروزی که نبردی پیچیده و چندلایه با ابعاد هیبریدی، سایبری و به تازگی هوش مصنوعی است، برنده مطلق وجود ندارد و میزان موفقیت نسبت به اهداف از پیش تعیین شده، سنجیده می شود.

رژیم اسرائیل، بر اساس همان دکترین نظامی مشهور خود در نبردهای غافلگیرکننده و برق آسا که برگرفته از سیاست ارتش آلمان نازی موسوم به بلیتزکریگ (Blitzkrieg) است، باامداد جمعه ۲۳ خرداد، جنگ علیه ایران را آغاز کرد. صهیونیست ها با توجه به تحولات یک سال گذشته در منطقه با این انگاره وارد عمل شدند که ایران در شکننده ترین وضعیت خود قرار دارد و می شود ضربه نهایی را وارد آورد یا دست کم ضربه ای بزرگ وارد آورد تا ایران به یک دولت فرومانده و ضعیف (Failed State) تبدیل شود و بتوانند به این ترتیب معادله ای را که بر لبنان و سوریه تحمیل کردند در تهران هم اجرایی کنند.

جاه طلبی شکست خورده

نابودی کامل برنامه هسته ای ایران، از بین بردن توان موشکی ایران و در نهایت بی ثبات سازی ایران از داخل، هدف اعلام شده بنیامین نتانیاهو نخست وزیر رژیم صهیونیستی بود، اما چیزی که اشغالگران یهودی انتظار آن را نداشتند بازسازی سریع سازمان رزم ایران بعد از ضربه اولیه بود. این مهم به این دلیل حاصل شد که تهران از قبل برای جنگ و بدرتدین سناریو خود را آماده کرده بود. از روز دوم جنگ، توان نهایی و رونمایی تدریجی از موشک های جدید و ویرانگر، کفه ترازو را به نفع ایران تغییر داد. این اتفاق و حجم ویرانی ای که موشک های ایرانی با عبور از سد پدافند پر قدرت و چندلایه آمریکا و ناتو در سرزمین های اشغالی به بار آوردند، تصاویر ترسناکی از تل آویو مخابره کرد. پس از حملات موشکی ایران، روزنامه دبپوت آحارانوت به نقل از یک افسسر ارتش عبری نوشت: «وقتی وارد رامات گان در شرق تل آویو می شوید، احساس می کنید که در خان یونس با بیت حانون هستید.»

با این همه، در چنین فضایی در جنگ روایت ها، هر طرفی از پیروزی خود می گوید. رژیم اشغالگر مدعی است که با حملاتش برنامه هسته ای ایران را از بین برده و توان آفندی ایران را سرکوب کرده است و به سامانه های دفاعی ایران آسیب جدی وارد آورده است. البته ادعاها، در خود سرزمین های اشغالی محل مناقشه

است، برخی از مقامات سابق و تحلیلگران صهیونیستی، با انتقاد از بی بی اذعان می کنند توان موشکی ایران سر جای خود باقی مانده و برنامه هسته ای ایران هم برخلاف گفته نتانیاهو، از بین نرفته و تنها به عقب رانده شده است. ارزیابی آمریکایی ها هم پس از حمله به فردو با بمب های سنگرشکن بانکرباستر (Bunker Buster) حاکی از این نیست که این تأسیسات از بین رفته و غیرعملیاتی شده است.

در مسابقه دمیدن بر مارش پیروزی، دونالد ترامپ از همه جلوتر ایستاده است. او خود را برنده قطعی منازعه ایران و رژیم اسرائیل می خواند و انتظار دارد پس از برقراری آتش بس میان هند و پاکستان و حالا ایران- اسرائیل به او جایزه صلح نوبل را اهدا کنند.

دستاوردهای ایران

با تمامی این تفاسیر، ایران اگرچه در این نبرد آسیب دید اما با ادببات نظامی و عرف روابط بین الملل نه تنها نمی توان ایران را

بازنده این نبرد خواند، بلکه در جبهه تهران حالا بعد از این نبرد، ظرفیت های جدیدی خلق شده و ایران همچنان اهرم های قدرت خود را حفظ کرده است. بخش های آسیب دیده ایران نیز غیرقابل بازیابی و ترمیم نیستند.

اما دستاوردهای ایران پس از تجاوز سهمگین و بی سابقه صهیونیست ها و ایالات متحده چیست؟ این گزاره که ایران بود که نقطه پایانی جنگ را گذاشت، ادعای گرافتی نیست. دفاع قوی ایران منجر به این شد که رئیس جمهور ایالات متحده که خواستار «تسلیم بی قید و شرط» تهران شده بود در عرض چند روز خواستار آتش بس و توقف جنگ شود. ایران در میانه شرایط خطر جنگی هوشمندانه با کارت های خود بازی کرد. ایران با ۲ نخست، حمله محدود ایران به پایگاه آمریکا در العدید قطر، این پیام را برای ترامپ داشت که ایران از حمله به فردو نترسیده، می تواند به آمریکا پاسخ متقابل بدهد و این پاسخ شعله ور شدن کل منطقه در آتش درگیری است که ایران هراسی از آن ندارد.

معامله گر نیویورکی زیرک تر از آن بود که پیام موشک های ایران بر فراز آسمان قطرا را نگرفته باشد و تنها چند ساعت بعد خبر از آتش بس داد. ساکن کاخ سفید که یک ماه قبل در خاورمیانه یک تور مجلل راه انداخته و با یک تریلیون دلار قرارداد اقتصادی به واشنگتن دی سی برگشته بود، اساساً تحمل بر یاد رفتن آنها را در یک جنگ منطقه ای نداشته و ندارد.

ایران با اقدام خود در العدید همچنین یک هشدار هم به منطقه داد که امنیت و ثبات ایران با امنیت منطقه گره خورده است.

تهدید معتبر برای پایان جنگ

دیگر اقدام ایران در تحمیل توقف جنگ، ارائه تهدید معتبر در خصوص اقداماتی در تنگه هرمز بود. پس از زرمزه های اولیه در خصوص احتمال سدود کردن این آبراه راهبردی جهان، مارکو روبیو وزیر خارجه آمریکا بلافاصله با چینی ها تماس گرفت تا آنها ایران را متقاعد کنند که اقدامی صورت ندهد. حالا این ترامپ است که در تروث سوشیال می نویسد: «چین می تواند

بین الملل

به خرید نفت از ایران ادامه دهد.» رئیس جمهور آمریکا بیش از ۲ ماه نیست که ادعا کرده بود فروش نفت ایران را به صفر خواهد رساند.

قمار هسته ای ترامپ

در بحث هسته ای، رئیس جمهور آمریکا با حمله به تأسیسات هسته ای یک عضو متعهد به ان. پی. تی برای اولین بار در تاریخ، فقط در جعبه پاندو را باز کرد. بعد از پیمان آگوس (تجهیز استرالیا به زیردریایی های هسته ای در پیمانی توسط آمریکا و انگلستان) حمله نظامی به تأسیسات فردو، دومین ضربه سهمگین به معاهده منع اشاعه هسته ای بود. از این پس، موضوع منع اشاعه در جهان یک شوخی خنده دار و مضحک خواهد بود. ترامپ قفل خطرناک بازنشده ای را کشود. حالا ایران با ۴۰۰ کیلو ذخیره اورانیوم ۶۰ درصدی مجاز است هر کاری صورت دهد. احتمالاً آژانس که اعتبار آن به شدت آسیب دید دیگر چشم بینیی در ایران نخواهد داشت.

چه اینکه وزیر خارجه پیشین آمریکا با انتقاد از حمله اخیر به تأسیسات هسته ای ایران گفت: «ترامپ اکنون در حال خاموش کردن آتشی است که خود برافروخته است.»

«آنتونی بلینکن» در مقاله ای در نیویورک تایمز اذعان کرد که حمله آمریکا به سه مرکز هسته ای ایران اقدامی نادرست و غیرضروری بوده است. به گفته کارشناسانی که بلینکن با آن ها صحبت کرده، تردیدهای فراوانی درباره توانایی بمب های سنگرشکن آمریکایی برای نابود کردن کامل سایت هایی مانند فردو و دیگر تأسیسات مستحکم ایران وجود دارد.

بلینکن در ادامه می گوید: «در شبیه سازی های جنگی که در دولت بایدن انجام شد، نگرانی هایی وجود داشت که ایران ممکن است ذخایر اورانیوم غنی شده نزدیک به سطح تسلیحاتی خود را به چندین مکان امن منتقل کرده باشد و سانتریفیوژهای لازم برای غنی سازی بیشتر را حفظ کرده باشد. در چنین سناریویی، ایران ممکن است به ایجاد قدرت بازآرندگی هسته ای سوق داده شود.»

وزیر خارجه پیشین آمریکا همچنین می گوید که گرچه حمله آمریکا احتمالاً برنامه هسته ای ایران را به عقب رانده، اما ایران می تواند به سرعت تأسیسات خود را در مکان هایی بازسازی کند که از حملات هوایی مصون باشند و همزمان، مسیر بازآرندگی را نیز پیش ببرد.

اینها همه حاصل اقدام نستجیده رئیس جمهور دمدی مزاجی است که امنیت بین الملل را به تمایلات زودگذر و فردی خود می فروشد. ترامپ نظم آمریکایی جهان پسانگ سرد را یک قدم دیگر به سقوط نزدیک کرد.

دستآورد دیگر ایران از جنگ ۱۲ روزه، تثبیت قدرت خود و ترمیم ذهنیت تضعیف ایران در ادراک بازیگران منطقه ای و بین المللی بود. ایران همچنان تنها کشوری در جهان و تاریخ روابط بین الملل باقی ماند که به یک واحد دارای سلاح هسته ای (اسرائیل) حمله مستقیم می کند. همچنین، از جنگ دوم جهانی به این سو، جمهوری اسلامی ایران تنها کشوری در نیاناست که به پایگاه های ایالات متحده آمریکا حمله کرده است.

با وجود پیچیده تر شدن ماهیت جنگ های مدرن امروزی، اما هنوز یک اصل از جنگ های کلاسیک همچنان باقی مانده است؛ شروع کننده جنگ، هرگز برنده آن نبوده است.

عدالت مالیاتی؛ ضرورتی برای توسعه پایدار

عدالت مالیاتی ؛ ضرورتی برای توسعه پایدار مالیات ستانی عادلانه به عنوان یک چالش مهم اقتصادی و اجتماعی شناخته می شود. با توجه به نوسانات اقتصادی و سیاسی، تحقق عدالت مالیاتی به یک اولویت در کشور تبدیل شده است.

مالیات ستانی عادلانه به عنوان یکی از اصول اساسی در نظام اقتصادی، نقش حیاتی در تأمین عدالت اجتماعی و اقتصادی ایفا می کند. این اصل بر این اساس است که بار مالیاتی باید به صورت عادلانه بین افراد و گروه های مختلف جامعه تقسیم شود. در ایران، با وجود تلاش های صورت گرفته، هنوز چالش های زیادی در زمینه مالیات ستانی وجود دارد که نیاز به اصلاحات اساسی دارد. براساس داده های موجود، در سال های اخیر، درآمدهای مالیاتی ایران به طور متوسط حدود ۷ درصد از تولید ناخالص داخلی کشور را تشکیل داده است که این رقم نسبت به میانگین جهانی پایین است.

عدالت مالیاتی به معنای توزیع منصفانه بار مالیاتی بین افراد و گروه های مختلف جامعه است. این مفهوم براساس دو اصل عدالت افقی و عمودی تعریف می شود. عدالت افقی به معنای پرداخت مالیات برابر توسط افراد با شرایط مشابه است، در حالی که عدالت عمودی به معنای پرداخت مالیات متفاوت توسط افراد با شرایط متفاوت است. در ایران، اصل عدالت مالیاتی در قانون اساسی نیز مورد تأکید قرار گرفته است و براساس آن، هیچ نوع مالیاتی بدون قانون وضع نمی شود و معافیت ها باید به موجب قانون مشخص شوند. برای مثال، در سال های اخیر، تلاش هایی برای اصلاح قانون مالیات بر ارزش افزوده و مالیات بر درآمد انجام شده است تا عدالت مالیاتی را بهبود ببخشد.

هوشمندسازی، راهکاری برای جلوگیری از فرار مالیاتی

در ایران، چالش های زیادی در زمینه مالیات ستانی وجود دارد. یکی از مهمترین چالش ها، معافیت های غیرهدفمند و گسترده است. این معافیت ها به گونه ای هستند که بار مالیاتی را بر دوش بخشی از مؤدیان قرار می دهند و اصل عدالت مالیاتی را نقض می کنند. براساس آمار موجود، معافیت های مالیاتی در ایران سالانه حدود ۱۰۰ هزار میلیارد تومان از درآمدهای مالیاتی را کاهش می دهد. همچنین، نرخ مالیات بر درآمد در ایران نسبت به سایر کشورها پایین است و این امر باعث می شود که درآمدهای مالیاتی کافی برای تأمین هزینه های دولت نباشد. علاوه بر این، فرار مالیاتی نیز از مشکلات بزرگ در این زمینه است که با هوشمندسازی نظام مالیاتی می توان به آن مقابله کرد. در سال های اخیر، تلاش هایی برای مبارزه با فرار مالیاتی انجام شده است، اما هنوز این مشکل به طور کامل حل نشده است.

کارشناس اقتصادی مطرح کرد:

هوشمندسازی اخذ مالیات از طریق

سیستم حسابرسی مالیاتی

کارشناس اقتصادی گفت: هم زمان با اجرای طرح سیستم حسابرسی مالیاتی، شاهد کاهش چشمگیر فرارهای مالیاتی و هوشمندسازی مالیات هستیم. حسین سماواتی کارشناس اقتصادی بیان داشت: پیش از این همواره با چالش های از جمله فرارهای مالیاتی مواجه بوده ایم که خوشبختانه با اجرای هوشمندسازی مالیاتی و حسابرسی سیستمی شاهد رفع این مشکل و معضل در کشور هستیم. وی ادامه داد: حسابرسی سیستمی، این امکان را فراهم می کند که میزان مالیات دریافتی دقیقاً مطابق با ارقام پیش بینی شده در قانون باشد، نه کمتر و نه بیشتر. این موضوع باعث می شود که مردم نیز تکلیف خود را به روشنی بدانند و اعتماد آن ها به نظام مالیاتی افزایش یابد.

سماواتی با بیان اینکه سیستم حسابرسی مالیاتی زمینه ساز افزایش اعتماد عمومی مؤدیان مالیاتی شده است، گفت: با استفاده از روش های نوین و هوشمند، عدالت در روند رسیدگی به امور مالیاتی اجرا می شود و دیگر شاهد این نخواهیم بود که بی عدالتی در اخذ مالیات رخ دهد و نظام ممیزمحور مالیاتی پایان خواهد یافت و نظام مالیاتی داده محور و با امکان فراهم آوردن زمینه اخذ مالیات از فراریان مالیاتی، کمک بزرگی به رشد اقتصادی کشور خواهد کرد.

این کارشناس اقتصادی با اشاره به اینکه سیستمی و هوشمندسازی نظام مالیاتی کشور خطای برنامه ریزی ها را به حداقل می رساند که این به معنای عرضه خدمات با کیفیت تر به شهروندان است، افزود: به طور کلی، هر چقدر در روندهای حاکمیتی از سامانه ها و سیستم ها بیشتر بهره مند شویم، به نفع کشور است و منافع عموم مردم بیشتر تأمین می شود.

وی با بیان اینکه نحوه مالیات ستانی در کشورهای مختلف متفاوت است، گفت: هر چقدر این روش به سمت هوشمندسازی بیشتر پیش برود، شفافیت بیشتری در امور ایجاد می کند و فضای اقتصادی کشور پیش بینی پذیرتر می شود.

